

Иван Клајн и Милан Шипка, *Велики речник сѝраних речи и израза*,
Нови Сад 2007, Библиотека Речници, Књига 1, Издавач Прометеј,
1640 стр.

Речник којем овај приказ посвећујемо сасвим је несвакидашње публикационо остварење; јер — његова је садржина таква да ће свакоме ко се у њу на прави начин удуби неминовно и проширити опсег спознаје ствари, и повисити ниво изражајне културе.

Као што се из података изнетих у уводним поглављима сазнаје, многи су еминентни стручњаци дали свој допринос остварењу *Великог речника*. Ипак, фундаментална заслуга што то драгоцену дело данас имамо пред собом припада двојици истакнутих научних посленика, и иначе признато заслужних за постојано освајање разноврсних нових увида у језик — Ивану Клајну и Милану Шипки.

На страни 7. одељка насловљеног *Предговор*, Клајн и Шипка су објаснили каква је намена књиге о којој овом приликом говоримо: „Настојали смо да ... широком кругу корисника у различитим областима друштвеног живота, пре свега онима у школству, науци, култури, администрацији и информативним медијима послужи као богат, савремен и поуздан извор информација о изговору, писању, пореклу, значењу и употреби страних речи, и, друго, да својим садржајем и начином обраде допринесе даљем проучавању страних лексичких нано-са у српском језику“.

За оне наше људе који нам воде језичку наставу по школама, а од којих, по правилу, највећи број није у довољној мери упућен у најактуелнија достигнућа на плану општелингвистичке теорије биће од непроцењивог значаја да имају пред собом *Велики речник* и да га консултују кад год наиђу, у стручној литератури, на неки њима недовољно познат термин којим се неки дати аутор служио при упућивању на теоријске позиције са којих осветљава српска језичка факта. Тај речник, наиме, даје, између осталог, и изванредно компетентна тумачења.

чења појмовног садржаја актуелних лингвистичких термина. Он нам, на пример, за термине *ѝрагмаѝика* и *ѝсихолингвисѝика* каже да упућују — први на „проучавање онога што повезује језичку делатност човека с његовом психом, с циљевима његовог исказа и са условима под којима се води језичка комуникација“, а други на „проучавање односа између језика и карактеристичних понашања корисника тога језика“, што, другим речима речено, значи да је овог пута посредни она „грана лингвистике која проучава психолошке аспекте језика“.

Све што је досад у мом излагању саопштено неодољиво ми намеће мораће да га завршим следећом изјавом: ако је ишта од публиковане лексичке грађе завредило да буде свакоме од нас „приручна књига“, онда је то, ту дилеме нема, *Велики речник сѝраних речи и израза* Ивана Клајна и Милана Шипке.

Београд

Милка Ивић